

намѣрятъ по любезенъ, по искусенъ и по опытенъ отъ другитъ, то нѣма съмнѣніе чи единъ день ще ви го кажатъ.

— Да прощавате, дѣдо Леонарде, дъщеря ви има право да ся обхожда както ще, и азъ нѣмамъ никакво право да ѳх хуля. Ако да быхъ на нейното мѣсто, азъ быхъ ся обходилъ съвсѣмъ другояче; азъ быхъ показалъ по-голѣмъ искренность и быхъ пощадилъ драгоцѣнното время на хора, които, безъ съмнѣніе, иматъ да вършатъ нѣщо по добро отъ колкото да ся въртять около единъ женъ, която ся подиграва съ тѣхъ. Но, найпослѣ, ако тя намѣрва въ това удоволствието и благощастіето си, то е нейна работа. Треба само да ви кажа едно нѣщо, което мя обезпокоява еще отъ тѣзи сутренъ, по причинъ чи вый въ началото еще ся излѣгахте върхъ монтъ намѣренія и не ми дадохте время да ви ся отговоря, тѣй щото слѣдвате да вѣрвате едно нѣщо, което не съществува. Знайте прочее, чи азъ не съмъ дошълъ съ цѣль да искамъ за женъ дъщеріъ ви, но съмъ дошълъ съ цѣль да ви купя единъ двоицъ волове, които ще имате добринѣтъ да докарате идущѣтъ седмицъ на пазарѣтъ, и които дѣдо ми предполага чи ще му аресать.

— Разбирамъ, Германе, отговори Леонардъ твърдѣ-спокойно; вый промѣнихте идеѣъ щомъ видѣхте дъщеріъ ми съ любовницѣтъ ѳ. Та чи